
П.Г. БОГАЧ

(100 років від дня народження)

Богач Петро Григорович — відомий український фізіолог і біофізик, доктор біологічних наук (1960), професор (1961), академік АН УРСР (1978). Народився 30 січня 1918 р. у с. Соколівка (нині Хмельницька область). В 1937 р. закінчив Ніжинський педагогічний інститут. З 1939 р. працював у Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка, учасник війни з фашистською Німеччиною (1941—1945).

Працюючи в університеті, захистив кандидатську «Моторна функція шлунково-кишкового тракту та вітамін В1» (1952) та докторську «Механізми нервової регуляції моторної функції тонкого кишечника» (1960) дисертації. В 1952—1971 рр. — директор НДІ фізіології університету, водночас з 1964 по 1973 рік — засновник та завідувач кафедри біофізики. В 1972—1976 рр. обіймав посади декана біологічного факультету, проректора з навчальної роботи та першого проректора Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, 1973—1979 рр. — очолював кафедру фізіології людини і тварин. В 1978—1981 рр. — академік-секретар Відділення фізіології, біохімії та теоретичної медицини Президії АН УРСР. Помер 23 червня 1981 року, похований на Байковому цвинтарі у Києві.

Наукові праці присвячено вивченню центральних і периферійних механізмів регуляції травного апарату, фізіології гіпоталамуса, електрофізіології м'язів, молекулярній біофізиці. П.Г. Богач описав низку раніше невідомих моторних рефлексів шлунково-кишкового тракту, створив теорію його періодичної діяльності, запропонував нові варіанти датчиків рухової активності шлунково-кишкового тракту. П.Г. Богач спростував поширену концепцію передачі збудження на різні ділянки кишечника лише по стінках травної трубки, відкривши закон рефлексорної регуляції рухової діяльності травного апарату.

П.Г. Богач — лауреат Премії ім. К.М. Бикова АН СРСР в галузі фізіології (1967), нагороджений орденами та медалями СРСР.